

הקוסם מארץ ערץ

תמונה א'

דורית: טוטו, טוטו, איפה אתה?

גברת גולץ: הנה הוא הפלב הרע הזה.

דודה אמ: מה מתרחש כאן?

גב' גולץ: מצאתי את הפלב הזה עוד פעם בגן שלי וכשניסיתי לגרש אותו משם,

הוא נשך אותי. אבל זאת הפעם האחרונה שדבר כזה קורה - יש לי רשת מהמטרה לקחת אותו.

דורית: דודה אמ, היא לא יכולה לקחת אותו, נכון? נכון דוד הנרי, לא

תתנו לה לקחת אותו, תגידו לי, נכון?

הנרי: נכון, אל תדאגי.

גב' גולץ: הנה הפחק מהמטרה. פסח שלא רוצים לעבור על החוק.

דורית: אני אברח! אני אברח!

דודה אמ: מפני שרוב האדמה בסביבה שייכת לך אם חושבת שגם האנשים שייכים לך

אילמלא הייתי יהודיה טובה הייתי אומרת לך כדיוק מה שאני חושבת עליה.

הנרי: קחי אותו והסתלקי מיד, האדמה שלי איננה שייכת לך.

גב' גולץ: בסדר ותודה רבה.

דודה אמ: איזו מרשעת היא.

הנרי: נכון, אבל אין לנו אפשרות לעלות דבר נגדה. בואי יש לנו תמון

עבודה.

תמונה ב'

דורית: לו גרתי בארץ עם עגב ירוק בכל מקום ועצים גדולים הייתי שמחה

שיר:

טוטו, אתה חורף, אתה חורף, איך ברכת? לא משנה נצטרך לברוח,

לברוח מהר ורחוק כדי שדבר כזה לא יקרה פעם נוספת.

תמונה ג'

הפרופסור: שלום לך, מה שמה?

דורית: קוראים לי דורית וזה טוטו.

פרופסור: נעים מאד, אתם רעבים?

דורית: כן.

פרופטור: ומה את עושה פאן... לא, אל תגידי לי, את מחפשת מילה, לא, לא זה לא נכון, את בדרך לפיקוד קרובים. לא, גם זה לא נכון... את בורחת מהבית.

דורית: כן, איך ידעת?

פרופטור: אני יודע הכל, קוראים לי פרופטור מרול, ולמה את בורחת?... אני יודע, הם לא מבינים אותך בבית.

דורית: כן, זה פדיוק

פרופטור: בואי ואספר לך עוד, את צריכה להתרפז... עצמי את עיניך...

אני רואה אשה עבת חמילים ואיך פכן חמילים וחמט...

דורית: כן, אלו הם דודתי ודודי.

פרופטור: מה זה? ... האטה נופלת על המטה פנראה פואב לה הלב, מי שהיא שחיא אוהבת מאוד - הכאיב לה.

דורית: זאת צריכה להיות אני. אני צריכה לחזור אליה מיד. תודה רבה לך פרופטור.

פרופטור: על לא דבר, חביבתי, לכי ללום והזהרי, כי סרפה מתקרבת.

דורית: דודה אמ! דוד הנרי! דודה אמ!

מה קרה? איפה אני?

טוטו, אני לא חושבת שאנו נמצאים עדיין בקנזוס.

האם את מכשפה טובה או מכשפה רעה?

גלינדה:

סליחה...

דורי:

את למת את הבית שלך על מכשפת המזרח והרגת אותה, ולכן המונצ'קנים

גלינדה:

קראו לי לטאול אותך אם את מכשפה טובה או רעה.

טמי דורית, אינני מכשפה כלל, כל המכשפות הן רעות ומכוערות.

דורית:

מי הם המונצ'קנים ולמה הם צוחקים?

גלינדה:

הם חושבי הארץ הזאת ואת הגבורה הלאומית שלהם. הם צוחקים מפני שאני

גלינדה מכשפת הצפון.

סלחי לי, בבקשה,

דורית:

בואו חברי ותפירו את דורית הטובה שנפלה מפוכב.

גלינדה:

סיר:

קחי את הנעלים שלך.

דורית: מה?

גלינדה: את נעלי הכסף, הן יזיכות לך עכשיו. יש בהן פח קסם אבל רק מי שמסיר את סוד הקסם יכול להתמט בו.
 דורית: תודה רבה, האם אני יכולה להתמט בהן כדי לחזור לקנזוס?
 גלינדה: אני לא יודעת ואני בודאי לא יכולה לעזור לך.
 דורית: אז מי יכול לעזור לי?
 גלינדה: הקוסם מארץ עגז יכול לעזור.
 דורית: ואיפה הוא?

גלינדה: הוא נמצא בעיר בברקת. זה רחוק מאד מפאן והדרך מסוכנת מאד, אבל אעזור לך ככל שאוכל.
 מכספת מערב: מי הרג את אחותי?

דורית: אני. זאת היתה הארבה.

מכספת מערב: ואיפה הבעלים שלי?

גלינדה: הן לא שלהן, הן זיכות עכשיו לדורית. כפאן אין לך כח קסם, אז הסתלקי מיד לפני שמי שהוא יפיל גם עליך בית.

מכספת מערב: בכון, אין לי פח קסם פאן, אבל אני עוד אראה לך דורית, להתראות חביבתי.

דורית: מי זאת היתה?

גלינדה: זאת היתה המכספה הרעה ביותר מארץ עגז - מכספת המערב. את הרגת את אחותה - מכספת המזרח. את צריכה למחר...

דורית: אבל איך מגיעים לעיר הברקת?

גלינדה: זה קל מאד; השארי על הטביל הצהוב.

שיר:

תמונה ד'

דורית: השארי על הטביל הצהוב? איך אדע באיזה כיוון ללכת עכשיו?

דחליל: זוהי הדרך.

דורית: מה??? אני שכחתי שאינני עוד בקנזוס. איך אתה יודע שזאת הדרך הנכונה?

דחליל: ישנם כאלה שגם נוטעים בכיוון זה.

דורית: מה?

דחליל: בחיי, יש כאלה שהולכים לטר.

דורית: מה אתה? יש לך מוח?

דחליל: לא, אין לי, וזה גם לא נוח להיות כאן ולהפחיד צפורים. לוי היה לי מוח - הייתי יכול לעשות דברים חטובים.

דורית: אני הולכת לראות קוסם נפלא. אולי הוא יכול לעזור גם לה. מה

דעתך?

דחליל: אין לי העת, אכל אם אלך לא יכול להזיק.

דורית: מצויין. בוא נלך.

דחליל: מיד... האם את יכולה לומר אותי מהמסמר שמחזיק ב?

דורית: בודאי... איך?

דחליל: אני לא יודע; אין לי מח.

דורית: אהה... הנה.

דחליל: תודה רמה לה, הבה נלך.

דחליל: את רואה? תפוחים.

דורית: אני כל כך רעבה, נקח כמה מהם.

א: מה את עושה?

רציתי לבחור כמה תפוחים מפני ש... מה, אף מדבר!

א: כ: היה נעים לך אילו מטכו את לערך?

דורית: אני מצטערת מאד; לא חשבתי...

דחליל: את לא רוצה את התפוחים האלה, דורית. (טטט, את רוצה תפוחים?)

א: ג: האם אתה אומר שהתפוחים ילנו אינם טובים?

דחליל: או, לא. הם טובים מאד, אם אוהבים תולעים קטנות ורוקות.

א: ד: איזה חוצפן. לומר שבתפוחי יש תולעים קטנות ורוקות.

איט הפח: קופסת הנפט

דורית: מה זה? דחליל, בוא מהר,

איט הפח: קופסת הנפט.

דורית: מה הוא אמר?

דחליל: הוא אמר "קופסת הנפט". והנה היא פה. ראית כל את פיו.

איט הפח: תודה רבה. עכטיו את הזרועות. תודה... החזקתי בגרון הזה כבר

ונתיים, ורגלי... מצויין.

דורית: עכטיו אתה בסדר גמור.

איט הפח: אם את חושבת כך, תשמעי היטב.

דורית: זה נשמע ריק

איט הפח: נכון. החזה שלי ריק; אין לי לב.

סיר

דורית: הדחליל ואני הולכים לראות את הקוסם מארץ עוגן. אמ תבוא אתנו

אולי הוא יוכל לעזור גם לך. אני רוצה ללכת בחזרה לקנזים,

והדחליל רוצה מה.

איט הפח: מצויין! אם הקוסם הזה הוא קוסם אמיתי, הוא צריך לתל לי לב.

אז אנכל לאהוב כמו שתמיד רציתי.

דחליל: אנחנו מבזבזים זמן; קדימה!

טיר

דורית: אני לא אוהבת את היער הזה. אולי יש חיות.

דחליל: אני לא יודע; מה אתה חושב?

איט הפח: לא, אין חיות, חוץ מפמה אריות, נמרים, ודובים.

טיר

דורית: מה אתה עושה? בועה וחרפה שמלך החיות רודף אחרי פלב קטן כמוהו.

אריה: אני מצטער; לא התכוונתי לעשות להם דבר רע. אל תרביצו לי.

דחליל: אתה סתם פחדן גדול.

אריה: נכון, נכון. אני פחדן. אילנ היה לי אומץ, הייתי מולך על כל החיות.

טיר

איט הפח: האם נסית לספור כבשים?

אריה: כן, אבל אני מפחד מהם.

דורית: אנחנו בדרך לראות קוסם חכם. האם טהה רוצה לבוא אתנו? אולי

הוא יכול לעזור גם לך.

אריה: אני לא יודע; אני מפחד כל כך.

דחליל: בוא. הוא צריך לעזור לך.

אריה: בסדר. בואו, נעזוב את היער.

טיר

תמונה ה

דורית: טס עיר הברקת. הבה נרוץ! אני פל כך עיפה; אני צריכה לישון.

דחליל: לא, אנחנו כל כך קרובים.

אריה: קצת שינה לא תזיק גם לי.

איט הפח: שלא תעז גם אתה.

דחליל: זאת צריכה להיות האבודה של המכטפה הרעה.

איט הפח: מה נעשה? עזרה!!! עזרה!!!

דחליל: הם מתעוררים!!!

אריה: אני מרגיש הרפה יותר טוב עכשיו.

דורית: נמהר! נרוץ!

סומר: מה אתם רוצים?

דורית: באנו לראות את הקוסם.

סומר: ומי שלח אתכם?

דורית: גלינדה, מכטפת הצפון הטובה.

סומר: בסדר. הפנסו. אני אודיע לקוסם.

טיר

דורית: אני אומדת לחזור הביתה!
דחליל: אני אומד לקבל מח!
איש הפח: אני אומד להטיג לב!
אריה: ואני אומד לקבל אומץ, כדי למלוך על היער!
טיר

שומר: רצונו של הקוסם כי תכנסו פנימה.
קוסם: אני עוץ, הגדול והנורא. מי אתם?
דורית: אני דורית, הקטנה והחלשה. פאתי לבקט ממך...
קוסם: אני יודע מדוע באת. מה אתך, דחליל?
דחליל: אמדתי בשדה שלי...
קוסם: שתוק! איש הפח, למה אתה חושב שאתן לך לב?
איש הפח: שמעתי שאתה קוסם נפלא...
קוסם: דממה!! ומה אצלך, אריה?
דורית: אתה לא קוסם טוב, אתה רק...
קוסם; שקט!!! עוץ הגדול תמיד חשב לעזור לכם. אתם רק צריכים להוכיח
שאתם ראויים לעזרתי. יש לי מבחן עבורכם: עליכם להביא אלי את
המטאטא של מכשפת המערב, ואז אעזור לכם.
דורית: אבל נצטרך להרוג אותה.
קוסם: זאת הבעיה שלכם. אני את שלי אמרתי. הצפה לכם מחר בלילה
בשעה זו. לכו לשלוס.

מערכה ב

תמונה א

אריה: "יער המכשפה. לא להמנס." בסדר גמור!
דחליל: לא! צריכים להמשיך, פי אחרת דורית לא תספיק לשוכ לקנזים שלה.
דורית: אני עיפה; אולי נעצור כאן ונישן קצת.
אריה: רעיון טוב! פחיי, רעיון טוב.
איש הפח: גם אני קצת עיף.
דחליל: בסדר. אבל רק לטעה אחת.
מכשפה: רק את דורית והכלב. את האחרים אני לא צריכה.
דחליל: מה קורה כאן?! אריה! איש הפח! התאוררו! קומנו!
איש הפח: מה מחרחש כאן?! הם לקחו את דורית!!
אריה: מה נעטה? מה נעטה?
דחליל: בואו! יש לי רעיון.

תמונה ב

מכשפה: תני לי את נעלי הכסף.
דורית: קחי אותם. אף פעם לא רציתי דבר ששייך לך! קחי אותם!

מכשפה: זה יותר טוב בשבילך. אילן היית מסרבת...

דורית: לא אשיתי את זה בכונה!

מכשפה: כמה טפטי מצידי. לא אוכל להשיג את הנעלים כשאת אוד בחיים.

דורית: אבל אני אתן אותן לך.

מכשפה: נותכה לך אוד שעה אחת לחיות.

דורית: דודה עב... דודה עם...

מכשפה: דודה עם... דודה עם...

איט הפח: דורית, את נמצאת שם?

דורית: ען. מי זה?

דחליל: מאנו לקחת אותך מהארמון המגעיל הזה.

איט הפח: צריכים למהר!

דורית: פן! הבה נסתלק!

אריה: הם באים!!! הם באים!!!

דחליל: בואו אתרי!

מכשפה: מצוינן! חצי מכס איתו, והיתר איתי.

עכשיו אין לכם מקום להסתתר בו, ואין קוסם או מכשפה טובה פדי

לעזור לכם. אהרוג את כולכם, והאחרונה תראה את מותם של היתר

לפניה. אתחיל אתך, דחליל. רוצה לטחק אם זה?

אויי. מה עשית?! מה עשית?! בחורה רעה כמון—הרסת את כל

הרסע הנפלא שלי. אני מתה, שני מתה, מתה, מתה... מתה...

חייל: היא מתה; את הרגת אותה!

דורית: לא התכוונתי להרוג אותה; זאת הייתה תאונה.

חייל: כל הכבוד לדורית; המכשפה מתה!

צבא המכשפה: כל הכבוד לדורית; המכשפה מתה!

דורית: האם אנו יכולים לקחת את זה אתנו?

חייל: פן, בברכותינו. לכו לשלום.

תמונה ג

דורית: עשינו את מה שביקשת; הנה המטאטא של מכשפת המערכ. עכשיו אני

רוצה לנסוע הביתה.

קוסם: לכו מפה וחזרו מחר. אני צריך לחשוב על זה.

דורית: אבל אתה הבסתחה...

קוסם: אני אמרתי את שלי; הסתלקו! אל תטימו לב לאיש שמאחורי הוילון;

הוא רק המשרת שלי. לכו. לכו מפה מיד!

דורית: מי אתה?

קוסם: אני עוץ, הגדול והנורא...

דורית: אתה איש רע מאד.

קוסם: לא, לא, אני איש מאד טוב; רק טאני קוסם רע.

דחליל: ואיך תעזור לנו; אתה סתם בין אדם.

קוסם: באדם יש את הפח החזק ביותר עלי אדמות. אל תשכח שבני האדם עשו את הקוסמים, ולא להיפך. אני אעזור לכולכם.

איך הפח: איך תעשה זאת?

קוסם: דחליל, אתה רוצה מה. בארץ מולדתי יש מקומות שקוראים להם "אזני ברסיטות". כשמסיימים במקום כזה נותנים לה תעודה שזה סימן שיש לסטודנט המסיים מה. עכטיו, מפני שיש לה תעודה, יש לה מה.

דחליל: גודל כל אחת מהזויות במטולש שוה-צלעות שוה ארבעים וחמש מעלות. איזה יופי!!! אבל אם לא היה לי מה לפני רגע זה, איך יכולתי לדבר?

קוסם: אתה יודע שיש הרבה אנשים בלי מוחות שמדברים עד אין סוף. דחליל: נכון, אתה צודק.

קוסם: ואתה יקירי, אתה רוצה לב. אני לא יודע למה, פי ללב לא יהיה כל ארץ אלא אם יהיה בלתי-שביר. בארץ מולדתי יש אנשים שקוראים להם צדיקים, שעושים תמיד מעשים טובים. יש להם דהר אחד שאין להם יש להם עדויות לכה. אז הנה העדות שלה.

איך הפח: הוא אפילו נשמע כמו לב!

קוסם: ואל תשכח, ידידי הרגשני, שאין דנים לב לפי כמה שהיא אוהבת, אלא לפי כמה שאוהבים אותה.

אריה: ומה יש לה בשבילי?

קוסם: יש בארץ מולדתי אנשים שקוראים להם "גבורים". ביום העצמאות הם מוציאים את האומץ שלהם מהמגירה והולכים איתו במצאד ברחוב הראשי של העיר. יש להם דבר אחד שאין להם; יש להם אות הצטיינות. אז הנה, וכל הכבוד לה!!!

אריה: אההה, לא עשיתי שום דבר...

דורית: אני לא חושבת שיכול להיות משהו בשבילי בחוף השק...

קוסם: חביבתי, את דוחקת בי. אני אצמי נולדתי בקנזס. הייתי בקרקס ועליתי בפלון שלי, ולפתע הכלה סערה וכך הגעתי לכאן. התושבים עשו ממני עוץ, קוסם ראשי ומפוזר. עדיין נמצא הפלון ברשותי, ואנני יכולים לעזוב ביחד מחר.

תמונה ד

קוסם: חבירי, אני צריך לעזוב פדי להפגש אם הקוסמים האחרים בעולם.

בזמן העדרי אשאיר את הדחליל כשולט עליכם בגלל המה המצויין שלו,

וגם את איש הפח בגלל הלב הרגיש שלו ואת האריה בגלל האומץ הרב שלו.

צייתו להם פפפ פפי שאתם מצייתים לי. דורית, את מוכנה?

דורית: עוד מעט. שלום לה, אריה, וגם לך, איש הפח. אתגעגע אליכם
מאד. אני יודעת שזה לא יפה, אבל אתגעגע במיוחד אל הצאקו
שלך לעזרה. אני חושבת שאתגעגע אליך יותר מאשר אל
פל אחד אחר. אני אוהבת אתכם כולכם. להתראות.
אני מוכנה עכשיו.

מה זה?! מה קרה?! תחזור! תחזור!!

קוסם: איני יכול. שכחתי איך זה פועל. שלום לכולכם. שלום.

דורית: עכשיו לעולם לא אספיק לחזור הביתה.

גלינדה: תמיד יכולה לחזור הביתה. יש קסם חזק כנעלי הכסף; את רק
צריכה לדעת איך להשתמש בקסם הזה. היית צריכה ללמוד משהו;
מה למדת?

דורית: למדתי שהייתי טפשה מאד כשברחתי מהבית. למדתי גם שאם חסר
משהו בחיי המקום שבו אמצא את הדבר הזה ביחי, ואם לא אמצא
אמצא את הדבר שם, הגא כלל לא היה חסר, נכון?

גלינדה: את רק צריכה לומר "אין מקום בעולם כמו ביחי." ולהפיש בעקבים
שלך שלוש פעמים כדי לחזור הביחי. את מגכנה?
דורית: כן; להתראות.

אין מקום בעולם כמו ביחי. אין מקום בעולם כמו ביחי. אין
מקום בעולם כמו ביחי...

דודה עם: דורית, איך את מרגישה?

דורית: בסדר. הייתי במקום נפלא. כמה דברים שם לא היו כל כך יפים,
אך רופם היו יפים מאד.

דוד הנרי: כן, כן, יפים מאד.

דורית: אתה לא מאמין לי... לא משנה. אתה הייתה איתי, טוטו, ועכשיו
אנחנו בביתנו, אנחנו בבית... ולעולם לא נעזוב את המקום הזה.